Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

1 päivänä elokuuta 2025 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Turvapaikkapolitiikka – Direktiivi 2013/32/EU – Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset menettelyt – 36 ja 37 artikla – Turvallisen alkuperämaan käsite – Määrittäminen lainsäädäntötoimella – Liite I – Kriteerit – 46 artikla – Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Sen tutkiminen tuomioistuimessa, että jäsenvaltio on määrittänyt kolmannen maan turvalliseksi alkuperämaaksi – Tällaisen päätöksen perustana olevien tietolähteiden julkisuus

Yhdistetyissä asioissa C-758/24 [Alace][i] ja C-759/24 [Canpelli] [i],

joissa on kyse kahdesta SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jotka Tribunale ordinario di Roma (Rooman alioikeus, Italia) on esittänyt 31.10.2024 ja 4.11.2024 tekemillään päätöksillä, joista ensimmäinen saapui unionin tuomioistuimeen 4.11.2024 ja jälkimmäinen 5.11.2024, saadakseen ennakkoratkaisun asioissa

LC (C-758/24) ja

CP (C-759/24)

vastaan

Commissione territoriale per il riconoscimento della protezione internazionale di Roma – sezione procedure alla frontiera II,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, varapresidentti T. von Danwitz, jaostojen puheenjohtajat K. Jürimäe (esittelevä tuomari), I. Jarukaitis, M. L. Arastey Sahún, A. Kumin, N. Jääskinen, D. Gratsias ja M. Gavalec sekä tuomarit I. Ziemele, J. Passer, Z. Csehi, O. Spineanu-Matei, B. Smulders ja M. Condinanzi,

julkisasiamies: J. Richard de la Tour,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Di Bella,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 25.2.2025 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

[i] Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa asian minkään asianosaisen todellista nimeä.

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– LC, edustajanaan S. Angilletta, avvocata,

– CP, edustajinaan D. Belluccio ja S. Greco, avvocati,

– Italian hallitus, asiamiehenään S. Fiorentino, avustajinaan L. D'Ascia, E. Feola ja I. Massarelli, avvocati dello Stato,

– Bulgarian hallitus, asiamiehinään S. O. Ruseva ja T. S. Tsingileva,

– Tšekin hallitus, asiamiehinään A. Edelmannová, M. Smolek ja J. Vláčil,

– Saksan hallitus, asiamiehinään J. Möller ja R. Kanitz,

– Kreikan hallitus, asiamiehenään T. Papadopoulou,

– Ranskan hallitus, asiamiehinään B. Dourthe, O. Duprat-Mazaré ja B. Fodda,

– Kyproksen hallitus, asiamiehinään I. Neophytou ja E. Symeonidou,

– Latvian hallitus, asiamiehinään J. Davidoviča ja S. Zellis,

– Liettuan hallitus, asiamiehenään K. Dieninis,

– Unkarin hallitus, asiamiehinään M. Z. Fehér ja R. Kissné Berta,

– Maltan hallitus, asiamiehenään A. Buhagiar,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. K. Bulterman ja A. Hanje,

– Itävallan hallitus, asiamiehinään A. Posch, J. Schmoll ja P. Thalmann,

– Puolan hallitus, asiamiehinään B. Majczyna ja D. Lutostańska,

– Slovakian hallitus, asiamiehenään E. V. Larišová,

– Suomen hallitus, asiamiehinään H. Leppo ja M. Pere,

– Ruotsin hallitus, asiamiehinään F.-L. Göransson ja J. Olsson,

– Euroopan komissio, asiamiehinään A. Azéma, M. Debieuvre ja F. Tomat,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.4.2025 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyynnöt koskevat kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60) 36–38 artiklan, luettuina yhdessä kyseisen direktiivin johdanto-osan 42, 46 ja 48 perustelukappaleen ja liitteen I kanssa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan ja Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 6 ja 13 artiklan valossa, tulkintaa.

2 Nämä pyynnöt on esitetty asioissa, joissa ovat vastakkain yhtäältä Bangladeshin kansantasavallan kansalaiset LC ensimmäisen asian ja CP jälkimmäisen asian osalta ja toisaalta Commissione territoriale per il riconoscimento della protezione internazionale di Roma – sezione procedure alla frontiera II (Rooman kansainvälisen suojelun myöntämisestä vastaava aluetason lautakunta, rajamenettelyjä käsittelevä jaosto II, Italia) ja jotka koskevat niiden päätösten laillisuutta, joilla viimeksi mainittu hylkäsi nopeutettujen rajamenettelyjen päätteeksi LC:n ja CP:n kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ilmeisen perusteettomina.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2013/32

3 Direktiivin 2013/32 johdanto-osan 18, 20, 40, 42, 46 ja 48 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(18) On sekä jäsenvaltioiden että kansainvälistä suojelua hakevien edun mukaista, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan mahdollisimman nopeasti, tämän kuitenkaan rajoittamatta asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan suorittamista.

– –

(20) Tarkasti määritellyissä olosuhteissa, joissa hakemus on todennäköisesti perusteeton tai joihin liittyy kansallista turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevia vakavia huolenaiheita, jäsenvaltioiden olisi voitava nopeuttaa tutkintamenettelyä erityisesti soveltamalla tiettyihin menettelyn vaiheisiin lyhyempiä mutta kohtuullisia aikarajoja, tämän kuitenkaan rajoittamatta hakemuksen asianmukaista ja perusteellista tutkintaa ja tämän direktiivin mukaisten perusperiaatteiden ja takeiden tehokasta saatavuutta hakijan kannalta.

– –

(40) Hakijan turvallisuus alkuperämaassaan on keskeisimpiä seikkoja arvioitaessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen perusteiden riittävyyttä. Jos kolmas maa voidaan katsoa turvalliseksi alkuperämaaksi, jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää se turvalliseksi ja olettaa sen olevan turvallinen yksittäiselle hakijalle, ellei tämä esitä todisteita tätä vastaan.

– –

(42) Kolmannen maan määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi tätä direktiiviä sovellettaessa ei voi antaa ehdottomia turvatakeita kyseisen maan kansalaisille. Määrittämisen perusteena olevassa arvioinnissa voidaan sen luonteen takia ottaa huomioon vain maan yleinen yhteiskunnallinen, oikeudellinen ja poliittinen tilanne ja se, rangaistaanko vainoa, kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista harjoittavia toimijoita käytännössä, kun nämä on todettu syyllisiksi tällaisiin toimiin kyseisessä maassa. Tämän vuoksi on tärkeää, että maan määrittämistä turvalliseksi maaksi ei voida enää pitää merkityksellisenä hakijan kannalta, jos hän on esittänyt päteviä syitä, joiden perusteella maata ei voida katsoa turvalliseksi hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan.

– –

(46) Kun jäsenvaltiot soveltavat turvallisen maan käsitteitä tapauskohtaisesti tai määrittävät maat turvallisiksi hyväksymällä asiaa koskevia luetteloita, niiden olisi otettava huomioon muun muassa Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston [(EASO)] perustamisesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 439/2010 [(EUVL 2010, L 132, s. 11)] tarkoitetut suuntaviivat ja käsikirjat sekä alkuperämaata koskevat tiedot ja toimet, mukaan lukien EASOn menetelmät alkuperämaita koskevien raporttien laatimiseksi, sekä asiaankuuluvat YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun suuntaviivat.

– –

(48) Turvallisen maan käsitteiden asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ajantasaisen tiedon pohjalta jäsenvaltioiden olisi säännöllisesti arvioitava uudelleen tilannetta näissä maissa useiden tietolähteiden pohjalta, mukaan lukien erityisesti tiedot muilta jäsenvaltioilta, EASOlta, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, Euroopan neuvostolta ja muilta asiaankuuluvilta kansainvälisiltä järjestöiltä. Jos jäsenvaltioiden tietoon tulee merkittävä ihmisoikeustilanteen muuttuminen niiden turvalliseksi määrittämässä maassa, niiden olisi varmistettava, että tilanne arvioidaan uudelleen mahdollisimman pian, ja tarvittaessa tarkasteltava uudelleen kyseisen maan määrittämistä turvalliseksi.”

4 Kyseisen direktiivin 10 artiklan, jonka otsikko on ”Hakemusten tutkintaa koskevat vaatimukset”, 3 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävän viranomaisen kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista tekemät päätökset perustuvat hakemusten asianmukaiseen tutkintaan. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

– –

b) eri lähteistä, kuten EASOlta ja Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetulta (UNHCR) ja asiaankuuluvilta kansainvälisiltä ihmisoikeusjärjestöiltä, hankitaan täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja hakijoiden alkuperämaissa ja tarvittaessa myös kauttakulkumaissa vallitsevasta tilanteesta ja että nämä tiedot ovat hakemusten tutkinnasta ja ratkaisemisesta vastaavan henkilöstön saatavilla;

– –

4. Jäljempänä V luvussa tarkoitetuilla viranomaisilla on oltava oikeus määrittävän viranomaisen tai hakijan välityksellä tai muulla tavoin tutustua 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin yleistietoihin, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamisessa.”

5 Mainitun direktiivin 12 artiklan, jonka otsikko on ”Hakijoille myönnettävät takeet”, 1 kohdan d alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien III luvussa säädettyjen menettelyjen osalta, että kaikilla hakijoilla on seuraavat takeet:

– –

d) hakijoilla ja heidän mahdollisilla 23 artiklan 1 kohdan mukaisilla oikeudellisilla tai muilla neuvonantajilla on oltava mahdollisuus tutustua 10 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin ja 10 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen asiantuntijoiden antamiin tietoihin, jos määrittävä viranomainen on ottanut kyseiset tiedot huomioon tehdessään heidän hakemuksestaan päätöksen;

– –”

6 Saman direktiivin 24 artikla, jonka otsikko on ”Erityisiä menettelyllisiä takeita tarvitsevat hakijat”, koskee tällaisille hakijoille annettavaa tukea koko turvapaikkamenettelyn ajan.

7 Direktiivin 2013/32 31 artiklan, jonka otsikko on ”Tutkintamenettely”, 8 kohdan b alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat säätää, että II luvun perusperiaatteiden ja takeiden mukaista tutkintamenettelyä nopeutetaan ja/tai että se suoritetaan rajalla tai kauttakulkualueella 43 artiklan mukaisesti, jos:

– –

b) hakija tulee tässä direktiivissä tarkoitetusta turvallisesta alkuperämaasta – –”

8 Direktiivin 32 artiklassa, jonka otsikko on ”Perusteettomat hakemukset”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot voivat katsoa hakemuksen perusteettomaksi vain, jos määrittävä viranomainen on todennut, että hakijalla ei ole edellytyksiä kansainvälisen suojelun saamiseksi [vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivin 2011/95/EU [(EUVL 2011, L 337, s. 9)] nojalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 27 artiklan soveltamista.

2. Perusteettomia hakemuksia koskevissa tapauksissa, joihin pätee jokin 31 artiklan 8 kohdassa mainituista olosuhteista, jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön nojalla katsoa hakemuksen ilmeisen perusteettomaksi.”

9 Direktiivin 2013/32 36 artiklassa, jonka otsikko on ”Turvallisen alkuperämaan käsite”, säädetään seuraavaa:

”1. Kolmas maa, joka on määritetty turvalliseksi alkuperämaaksi tämän direktiivin mukaisesti, voidaan hakemuksen yksilöllisen tutkinnan jälkeen katsoa turvalliseksi alkuperämaaksi tietylle hakijalle ainoastaan, jos:

a) hakija on tämän maan kansalainen; tai

b) hakija on kansalaisuudeton henkilö ja tämä maa on hakijan aiempi asuinmaa

ja jos hakija ei ole esittänyt mitään vakavia perusteita sille, että tätä maata ei voitaisi katsoa hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan turvalliseksi alkuperämaaksi, minkä johdosta häntä voitaisiin pitää direktiivin [2011/95] mukaisesti kansainvälistä suojelua saavana henkilönä.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä, jotka koskevat turvallisen alkuperämaan käsitteen soveltamista.”

10 Direktiivin 2013/32 37 artiklassa, jonka otsikko on ”Kolmansien maiden kansallinen määrittäminen turvallisiksi alkuperämaiksi”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa lainsäädäntöä, jonka mukaan jäsenvaltio voi liitteen I mukaisesti määrittää turvalliset alkuperämaat kansallisesti kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintaa varten.

2. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava tämän artiklan mukaisesti turvallisiksi alkuperämaiksi määritettyjen kolmansien maiden tilannetta säännöllisesti uudelleen.

3. Tämän artiklan mukaisen arvioinnin siitä, onko maa turvallinen alkuperämaa, on perustuttava useisiin tietolähteisiin ja erityisesti muilta jäsenvaltioilta, EASOlta, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, Euroopan neuvostolta sekä muilta alan keskeisiltä kansainvälisiltä järjestöiltä saatuihin tietoihin.

4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi maat, jotka ne määrittävät turvallisiksi alkuperämaiksi tämän artiklan mukaisesti.”

11 Direktiivin 38 artikla koskee turvallisen kolmannen maan käsitettä.

12 Direktiivin 43 artiklan, jonka otsikkona on ”Rajamenettelyt”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat säätää II luvussa esitettyjen perusperiaatteiden ja takeiden mukaisesti menettelyistä, joita noudattaen jäsenvaltion rajalla tai kauttakulkualueilla voidaan ratkaista

– –

b) hakemuksen sisältö 31 artiklan 8 kohdan mukaisessa menettelyssä.”

13 Saman direktiivin 46 artiklassa, jonka otsikko on ”Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoilla on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa muutoksen hakemiseksi:

a) päätökseen, joka koskee heidän tekemäänsä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta, mukaan lukien:
   i) päätös hakemuksen katsomisesta perusteettomaksi pakolaisaseman ja/tai toissijaisen suojeluaseman suhteen;

– –

3. Edellä olevan 1 kohdan noudattamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehokkaat oikeussuojakeinot sisältävät sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen ex nunc -tutkimisen kaikilta osin, mukaan lukien tarvittaessa kansainvälisen suojelun tarpeen tutkiminen direktiivin [2011/95] mukaisesti, ainakin muutoksenhakumenettelyissä ensimmäisessä oikeusasteessa.

– –

5. Jäsenvaltion on sallittava hakijoiden jäädä alueelleen siihen asti, kun määräaika, jonka kuluessa näiden on käytettävä oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, on päättynyt, ja silloin, kun tällaista oikeutta on käytetty määräajassa, odottamaan muutoksenhaun tulosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.

6. Kun kyseessä on

a) päätös katsoa hakemus ilmeisen perusteettomaksi 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai perusteettomaksi 31 artiklan 8 kohdan mukaisen tutkinnan perusteella, paitsi jos nämä päätökset perustuvat 31 artiklan 8 kohdan h alakohdassa tarkoitettuihin olosuhteisiin;

– –

tuomioistuimella on oltava valtuudet ratkaista joko hakijan pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, saako hakija jäädä jäsenvaltion alueelle, jos päätöksen seurauksena hakijan oikeus jäädä jäsenvaltioon lakkaa ja kun kansallisessa lainsäädännössä ei ole tällaisissa tapauksissa säädetty oikeudesta jäädä jäsenvaltion alueelle odottamaan muutoksenhaun tulosta.

– –”

14 Direktiivin 2013/32 liitteessä I, jonka otsikkona on ”Turvallisten alkuperämaiden määrittäminen 37 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa”, säädetään seuraavaa:

”Tiettyä maata voidaan pitää turvallisena alkuperämaana, jos oikeudellisen tilanteen, demokraattisen järjestelmän puitteissa tapahtuvan lainsäädännön soveltamisen ja yleisen poliittisen tilanteen perusteella voidaan osoittaa, että maassa ei yleisesti eikä jatkuvasti esiinny vainoa, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin [2011/95] 9 artiklassa, eikä kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista eikä kansainvälisen tai kansallisen aseellisen selkkauksen aiheuttamaa mielivaltaisen väkivallan uhkaa.

Tässä arvioinnissa on otettava huomioon muun muassa se, missä määrin annetaan suojelua vainolta ja huonolta kohtelulta seuraavien seikkojen perusteella:

a) maan asiaa koskeva lainsäädäntö ja sen soveltamistapa;

b) [Euroopan ihmisoikeussopimuksessa] ja/tai [Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 16.12.1966 hyväksymässä ja 23.3.1976 voimaan tulleessa] kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa ja/tai kidutuksen [ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen] vastaisessa [10.12.1984 tehdyssä] Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa [(Yhdistyneiden kansakuntien sopimuskokoelma, nide 1465, s. 85, nro 24841 (1987)] määrättyjen oikeuksien ja vapauksien noudattaminen, erityisesti niiden oikeuksien noudattaminen, joista [Euroopan ihmisoikeussopimuksen] 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti ei voida poiketa;

c) [pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Genevessä 28.7.1951 (Yhdistyneiden kansakuntien sopimuskokoelma, nide 189, s. 150, nro 2545 (1954)), joka tuli voimaan 22.4.1954 ja jota on täydennetty pakolaisten oikeusasemaa koskevalla pöytäkirjalla, joka tehtiin New Yorkissa 31.1.1967 ja joka tuli voimaan 4.10.1967 (jäljempänä Geneven yleissopimus)] mukaisen palauttamiskiellon periaatteen noudattaminen;

d) tehokas oikeussuojajärjestelmä niiden henkilöiden suojaamiseksi, joiden kyseisiä oikeuksia ja vapauksia on loukattu.”

Asetus (EU) 2024/1348

15 Kansainvälistä suojelua unionissa koskevan yhteisen menettelyn luomisesta ja direktiivin 2013/32/EU kumoamisesta 14.5.2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1348 (EUVL L, 2024/1348) 61 artiklan, jonka otsikko on ”Turvallisen alkuperämaan käsite”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kolmas maa voidaan sekä unionin että jäsenvaltion tasolla määritellä turvalliseksi alkuperämaaksi jättämällä määritelmän ulkopuolelle maan alueen tietyt osat tai selvästi yksilöitävissä olevat henkilöryhmät.”

16 Asetuksen 78 artiklan, jonka otsikko on ”Kumoaminen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kumotaan direktiivi [2013/32] 79 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta päivästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 79 artiklan 3 kohdan soveltamista.”

17 Asetuksen 79 artiklan, jonka otsikko on ”Voimaantulo ja soveltaminen”, 2 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Tätä asetusta sovelletaan 12 päivästä kesäkuuta 2026.

3. Tätä asetusta sovelletaan kansainvälisen suojelun myöntämistä koskevaan menettelyyn 12 päivästä kesäkuuta 2026 jätettyjen hakemusten osalta. Kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, jotka on jätetty ennen tuota ajankohtaa, säännellään direktiivillä [2013/32]. Tätä asetusta sovelletaan kansainvälisen suojelun poistamista koskevaan menettelyyn tapauksissa, joissa tutkinta kansainvälisen suojelun poistamiseksi käynnistetään 12 päivästä kesäkuuta 2026. Kun tutkinta kansainvälisen suojelun poistamiseksi on käynnistetty ennen

12 päivää kesäkuuta 2026, kansainvälisen suojelun poistamista koskevaa menettelyä säädellään direktiivillä [2013/32].”

Italian oikeus

18 Kansainvälisen suojelun myöntämistä koskevista kiireellisistä säännöksistä 23.10.2024 annetun asetuksen nro 158 (decreto-legge n. 158 – Disposizioni urgenti in materia di procedure per il riconoscimento della protezione internazionale; GURI nro 249, 23.10.2024; jäljempänä asetus nro 158/2024) johdanto-osassa todetaan seuraavaa:

”– –

ottaen huomioon poikkeuksellisen suuri tarve määrittää kiireellisesti turvalliset alkuperämaat unionin tuomioistuimen 4.10.2024 antaman tuomion Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky (C-406/22, EU:C:2024:841) perusteella siten, että ulkopuolelle jätetään maat, jotka eivät täytä tämän määrittämisen edellytyksiä alueensa tiettyjen osien osalta (Kamerun, Kolumbia ja Nigeria)

ottaen huomioon asetus [2024/1348] ja erityisesti sen 61 artiklan 2 kohta, jonka mukaan ’kolmas maa voidaan sekä unionin että jäsenvaltion tasolla määritellä turvalliseksi alkuperämaaksi jättämällä määritelmän ulkopuolelle maan alueen tietyt osat tai selvästi yksilöitävissä olevat henkilöryhmät’ ja jossa vahvistetaan jäsenvaltioiden yhteinen kanta, vaikka sitä sovelletaankin 12.6.2026 alkaen

– –”

19 Asetuksella nro 158/2024 on muutettu muun muassa pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 2005/85/EY täytäntöönpanosta 28.1.2008 annetun asetuksen nro 25 (decreto-legislativo n. 25 – Attuazione della direttiva 2005/85/CE recante norme minime per le procedure applicate negli Stati membri ai fini del riconoscimento e della revoca dello status di rifugiato; GURI nro 40, 16.2.2008; jäljempänä asetus nro 25/2008) 2 bis §:ää. Tämän muutoksen jälkeen asetuksen nro 25/2008 2 bis §:n 1–4 bis momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Turvallisina alkuperämaina pidetään unionin säännöstössä vahvistettujen määrittämisperusteiden sekä toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen toimittamista tietolähteistä saatujen tietojen perusteella seuraavia maita: Albania, Algeria, Bangladesh, Bosnia ja Hertsegovina, Kap Verde, Norsunluurannikko, Egypti, Gambia, Georgia, Ghana, Kosovo, Pohjois-Makedonia, Marokko, Montenegro, Peru, Senegal, Serbia, Sri Lanka ja Tunisia.

2. Euroopan unionin ulkopuolista valtiota voidaan pitää turvallisena alkuperämaana, jos kyseisen valtion oikeusjärjestyksen, demokraattisen järjestelmän puitteissa sovellettavan lain sekä yleisen poliittisen tilanteen perusteella voidaan osoittaa, että siellä ei esiinny yleisesti ja jatkuvasti vainoa – –eikä kidutusta tai muuta epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista eikä kansallisen tai kansainvälisen aseellisen selkkauksen aiheuttamaa mielivaltaisen väkivallan uhkaa. Turvallisen alkuperämaan määrittäminen voidaan tehdä sulkemalla pois henkilöryhmiä.

3. Edellä 2 momentissa tarkoitetussa arvioinnissa on otettava huomioon muun muassa se, missä määrin suojelua annetaan vainolta ja huonolta kohtelulta seuraavien seikkojen perusteella:

a) tilanteen kannalta merkitykselliset kansalliset lait ja asetukset sekä niiden soveltamistapa

b) [Euroopan ihmisoikeussopimuksessa], kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa –– ja kidutuksen vastaisessa 10.12.1984 tehdyssä Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa vahvistettujen oikeuksien ja vapauksien ja erityisesti niiden oikeuksien noudattaminen, joista ei [Euroopan ihmisoikeussopimuksen] 15 artiklan 2 kappaleen mukaan voida poiketa

c) Geneven yleissopimuksen 33 artiklassa vahvistetun periaatteen noudattaminen

d) näiden oikeuksien ja vapauksien loukkaamista koskeva tehokas oikeussuojajärjestelmä.

4. Arviointi sen selvittämiseksi, onko [Euroopan unionin] ulkopuolinen valtio turvallinen alkuperämaa, perustetaan turvapaikka-asioista vastaavan kansallisen lautakunnan toimittamiin tietoihin, ja tämä tukeutuu myös –– tietopalveluyksikön laatimiin tietoihin sekä muihin tietolähteisiin, kuten erityisesti muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden, Euroopan unionin turvapaikkaviraston ([EUAA)], [UNHCR:n], Euroopan neuvoston sekä muiden toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen toimittamiin tietoihin.

4 bis. Turvallisten alkuperämaiden luettelo päivitetään säännöllisesti lain tasoisella toimella, ja siitä ilmoitetaan Euroopan komissiolle. Edellä 1 momentissa tarkoitetun luettelon päivittämiseksi hallitus antaa kunkin vuoden 15 päivänä tammikuuta mennessä kertomuksen, jossa se selvittää turvallisuutta ja kansainvälisten suhteiden jatkuvuutta koskevien ensisijaisten tarpeiden ja 4 momenttiin sisältyvien tietojen perusteella voimassa olevaan luetteloon sisältyvien maiden sekä niiden maiden tilannetta, joiden sisällyttämistä luetteloon se aikoo edistää. Hallitus toimittaa kertomuksen asiasta vastaaville parlamentin valiokunnille.”

Pääasiat ja ennakkoratkaisukysymykset

20 LC ja CP ovat kaksi Bangladeshin kansantasavallan kansalaista. Italian viranomaisten pelastettua heidät merellä heidät vietiin Albaniaan, jossa heidät sijoitettiin Gjadërin säilöönottoyksikköön. Nämä toimenpiteet toteutettiin soveltamalla Italian tasavallan hallituksen ja Albanian tasavallan ministerineuvoston välillä muuttoliikkeen alalla tehtävän yhteistyön tehostamisesta tehtyä pöytäkirjaa (protocollo tra il Governo della Repubblica italiana e il Consiglio dei ministri della Repubblica di Albania per il rafforzamento della collaborazione in materia migratoria), jonka nojalla Albanian hallitus antoi Italian tasavallan käyttöön kaksi Albanian alueella sijaitsevaa aluetta, jotka kuuluvat kokonaisuudessaan Italian viranomaisten toimivaltaan ja jotka rinnastetaan raja-alueisiin tai kauttakulkualueisiin, joilla turvapaikanhakijoita voidaan ottaa säilöön.

21 Sekä LC että CP hakivat 16.10.2024 kyseisestä säilöönottoyksiköstä käsin kansainvälistä suojelua Italian viranomaisilta.

22 Rooman kansainvälisen suojelun myöntämisestä vastaava aluetason lautakunta, rajamenettelyjä käsittelevä jaosto II hylkäsi 17.10.2024 tekemillään päätöksillä kyseiset hakemukset nopeutetussa rajamenettelyssä sillä perusteella, että LC ja CP tulivat turvallisesta alkuperämaasta. Toimivaltainen tuomioistuin ei vahvistanut säilöönottopäätöksiä, joten hakijat vapautettiin.

23 Saavuttuaan Italiaan LC ja CP nostivat 25.10.2024 Tribunale ordinario di Romassa (Rooman alioikeus, Italia), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, kanteen edellisessä kohdassa mainituista päätöksistä, joilla heidän hakemuksensa kansainvälisestä suojelusta oli hylätty.

24 Kyseinen tuomioistuin on epävarma Bangladeshin kansantasavallan määrittämisestä turvalliseksi alkuperämaaksi.

25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa ensinnäkin, että asetuksen nro 158/2024 antamiseen saakka kolmas maa määritettiin turvalliseksi alkuperämaaksi kahdessa vaiheessa. Ensin Italian lainsäätäjä määritteli tavanomaisella lailla tällaisten määrittämisten oikeudellisen kehyksen. Sitten Italian viranomaiset määrittivät ministeriöiden yhteisellä asetuksella turvalliset alkuperämaat näitä maita koskevien tietolomakkeiden perusteella. Italialaisilla tuomioistuimilla oli toimivalta valvoa tällaisten ministeriöiden yhteisten asetusten yhteensopivuutta kyseisen oikeudellisen kehyksen kanssa. Mainitun asetuksen voimaantulon jälkeen turvallisten alkuperämaiden luettelo sisältyy kuitenkin vastedes lain tasoiseen toimeen eli asetuksen nro 25/2008 2 bis §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella nro 158/2024. Italian lainsäätäjällä on siten vastedes toimivalta sekä vahvistaa yleinen oikeudellinen kehys, joka koskee menettelyä ja kriteerejä kolmannen maan määrittämiselle turvalliseksi alkuperämaaksi, että toteuttaa itse tällainen määrittäminen. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko tällainen määrittäminen lain tasoisella toimella direktiivin 2013/32 säännösten mukaista.

26 Toiseksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa, että asetuksen nro 25/2008 2 bis §:n tultua muutetuksi asetuksella nro 158/2024 Italian säännöstössä ei enää viitata kyseessä olevia kolmansia maita koskeviin tietolomakkeisiin näiden maiden merkitsemiseksi turvallisten alkuperämaiden luetteloon eikä siinä myöskään mainita tarvetta mainita lähteitä, joista kyseiset tiedot ovat peräisin. Erityisesti asetuksen nro 25/2008 2 bis §:n, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella nro 158/2024, 2–4 momenttia ei mainita mitenkään kyseisen pykälän, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 momentissa. Tässä momentissa vahvistetaan turvallisten alkuperämaiden luettelo viittaamalla yleisesti ”toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen toimittamista tietolähteistä saatu[ihin] tieto[ihin]” yksilöimättä näitä tietoja tai näitä lähteitä. Lisäksi kyseisen pykälän uudessa 4 bis momentissa säädetään ainoastaan, että mainitun luettelon päivittämiseksi hallitus antaa kertomuksen, jossa esitetään kyseessä olevien kolmansien maiden tilanne. Näin ollen yhtäältä kansainvälisen suojelun hakijat eivät voi riitauttaa ja toisaalta heidän käyttämiään oikeussuojakeinoja käsittelevät tuomioistuimet eivät voi tutkia niiden tietojen, joiden perusteella kolmas maa on määritetty turvalliseksi alkuperämaaksi, alkuperää, pätevyyttä, luotettavuutta, asianmukaisuutta, ajantasaisuutta, kattavuutta ja sisältöä, mikä on vastoin perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettua tehokkaan oikeussuojan periaatetta.

27 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii kolmanneksi, onko jäsenvaltioiden annettava kansallisille tuomioistuimille mahdollisuus käyttää kaikkia niiden käytettävissä olevia merkityksellisiä tietoja selvittääkseen, onko jonkin kolmannen maan määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi perusteltua, riippumatta siitä, onko kyseisen määrittämisen tehnyt kansallinen viranomainen paljastanut tiedot, joihin se on nojautunut. Kyseinen tuomioistuin katsoo, että tähän kysymykseen on vastattava myöntävästi, jotta voidaan varmistaa tehokas oikeussuoja niille kansainvälisen suojelun hakijoille, joiden hakemukset on hylätty nopeutetun menettelyn yhteydessä sillä perusteella, että he tulevat tällaisesta turvallisesta alkuperämaasta.

28 Neljänneksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii pääasiallisesti, mitä päätelmiä on tehtävä 4.10.2024 annetusta tuomiosta Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky (C-406/22, EU:C:2024:841). Se selostaa tältä osin, että asetuksen nro 158/2024

johdanto-osasta ilmenee, että tämän asetuksen antaessaan Italian hallitus on pyrkinyt noudattamaan kyseistä tuomiota poistamalla asetuksen nro 25/2008 2 bis §:n 2 momentin toisesta virkkeestä mahdollisuuden määrittää turvalliseksi alkuperämaaksi sellainen kolmas maa, joka ei täytä alueensa tiettyjen osien osalta tällaisen määrittämisen edellytyksiä. Kyseinen hallitus on kuitenkin säilyttänyt mainitussa säännöksessä mahdollisuuden määrittää kolmas maa turvalliseksi alkuperämaaksi lukuun ottamatta tiettyjä henkilöryhmiä. Kyseinen tuomioistuin katsoo, että tämä viimeksi mainittu mahdollisuus on hylättävä unionin tuomioistuimen mainitussa tuomiossa esittämiä vastaavilla päätelmillä. Sellainen henkilöryhmien poissulkeminen, joka koskee useimmiten koko kolmannen maan aluetta, on jopa vakavampaa kuin mainitussa tuomiossa tarkasteltu alueellinen poissulkeminen. Niinpä kyseinen tuomioistuin katsoo tarpeelliseksi tiedustella asiaa tältä osin unionin tuomioistuimelta ennen kuin se tekee tarvittaessa päätelmät unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteesta.

29 Tässä tilanteessa Tribunale ordinario di Roma on päättänyt lykätä asioiden käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset, jotka on muotoiltu kyseessä olevissa kahdessa asiassa identtisesti:

”1) Ovatko unionin oikeus ja etenkin direktiivin [2013/32] [36–38] artikla, luettuina yhdessä myös direktiivin johdanto-osan 42, 46 ja 48 perustelukappaleen kanssa ja tulkittuina [perusoikeuskirjan] 47 artiklan (ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklan) valossa, esteenä sille, että kansallinen lainsäätäjä, jolla on toimivalta sallia turvallisten alkuperämaiden luetteloiden laatiminen ja toimivalta säätää tässä noudatettavista perusteista ja käytettävistä lähteistä, määrittää myös suoraan primaarilla lainsäädäntötoimella kolmannen valtion turvalliseksi alkuperämaaksi?

2) Ovatko unionin oikeus ja etenkin edellä mainitun direktiivin [36–38] artikla, luettuina yhdessä myös direktiivin johdanto-osan 42, 46 ja 48 perustelukappaleen kanssa ja tulkittuina [perusoikeuskirjan] 47 artiklan (ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklan) valossa, esteenä ainakin sille, että lainsäätäjä määrittää kolmannen valtion turvalliseksi alkuperämaaksi antamatta mahdollisuutta tutustua määrittämisen perusteena käytettyihin lähteisiin ja tarkistaa niitä estäen tällä tavoin turvapaikanhakijaa riitauttamasta ja tuomioistuimia tutkimasta niiden alkuperää, pätevyyttä, luotettavuutta, asianmukaisuutta, ajantasaisuutta ja kattavuutta tai ylipäätään niiden sisältöä ja tekemästä omia arviointejaan siitä, täyttyvätkö [kyseisen] direktiivin liitteessä I vahvistetut määrittämisen aineelliset edellytykset?

3) Onko unionin oikeutta ja etenkin edellä mainitun direktiivin [36–38] artiklaa, luettuina yhdessä myös direktiivin johdanto-osan 42, 46 ja 48 perustelukappaleen kanssa ja tulkittuina [perusoikeuskirjan] 47 artiklan (ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklan) valossa, tulkittava siten, että tuomioistuimet voivat turvalliseksi alkuperämaaksi määritetystä maasta tuleviin henkilöihin sovellettavan nopeutetun rajamenettelyn kuluessa kaikissa tapauksissa käyttää direktiivin 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista lähteistä itse hankkimiaan alkuperämaata koskevia tietoja, joiden avulla ne voivat varmistaa [kyseisen] direktiivin liitteessä I vahvistettujen määrittämisen aineellisten edellytysten täyttymisen?

4) Ovatko unionin oikeus ja etenkin saman direktiivin [36–38] artikla sekä liite I, luettuina yhdessä myös direktiivin johdanto-osan 42, 46 ja 48 perustelukappaleen kanssa ja tulkittuina [perusoikeuskirjan] 47 artiklan (ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklan) valossa, esteenä kolmannen maan määrittämiselle ’turvalliseksi alkuperämaaksi’, jos kyseisessä maassa on henkilöryhmiä, joiden osalta maa ei täytä [kyseisen] direktiivin liitteessä I vahvistettuja määrittämisen aineellisia edellytyksiä?”

Menettely unionin tuomioistuimessa

30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyysi asioiden käsittelyä Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 a artiklassa ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklassa määrätyssä kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä.

31 Unionin tuomioistuimen toinen jaosto päätti 19.11.2024 esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan olla hyväksymättä pyyntöä.

32 Unionin tuomioistuimen presidentin 21.11.2024 tekemällä päätöksellä nyt kyseessä olevat asiat yhdistettiin kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

33 Nyt kyseessä olevat asiat päätettiin unionin tuomioistuimen presidentin 29.11.2024 antamalla määräyksellä käsitellä työjärjestyksen 105 artiklan 1 kohdan mukaisessa nopeutetussa menettelyssä.

34 Italian tasavalta pyysi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 16 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti, että nyt kyseessä olevat asiat käsiteltäisiin suuressa jaostossa, minkä unionin tuomioistuin hyväksyi 11.2.2025.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

35 Italian ja Slovakian hallitukset katsovat, ettei ensimmäisiä, toisia ja neljänsiä kysymyksiä voida ottaa tutkittavaksi.

36 Italian hallitus väittää ensimmäisten ja toisten kysymysten osalta, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole ilmoittanut syitä, joiden takia asetus nro 158/2024 on sen mielestä ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, eikä syitä, joiden vuoksi nämä kysymykset ovat sen mielestä merkityksellisiä pääasioiden ratkaisemiseksi. Kyseinen hallitus lisää, että nyt käsiteltävissä asioissa turvallisten alkuperämaiden määrittämiseen sovellettavilla menettelytavoilla ei ole tällaista merkitystä, koska Bangladeshin kansantasavalta oli jo määritetty turvalliseksi alkuperämaaksi ennen kyseisen asetuksen antamista.

37 Neljänsistä kysymyksistä Italian ja Slovakian hallitukset väittävät, että ne ovat abstrakteja ja hypoteettisia. Niiden mielestä nimittäin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on jättänyt selvittämättä, onko niin, että Bangladeshin kansantasavalta ei ole turvallinen alkuperämaa tietyille henkilöryhmille ja että LC ja CP kuuluvat näihin ryhmiin.

38 Tältä osin on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan olettamana on, että kansallisen tuomioistuimen niiden oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella, joiden määrittämisestä se vastaa ja joiden paikkansapitävyyden selvittäminen ei ole unionin tuomioistuimen tehtävä, esittämillä unionin oikeuden tulkintaan liittyvillä kysymyksillä on merkitystä asian ratkaisun kannalta. Unionin tuomioistuin voi jättää tutkimatta kansallisen tuomioistuimen esittämän ennakkoratkaisupyynnön ainoastaan, jos on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja

oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (tuomio 19.12.2024, Tudmur, C-185/24 ja C-189/24, EU:C:2024:1036, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

39 Nyt käsiteltävissä asioissa ennakkoratkaisupyynnöistä ilmenee, että kaksi Bangladeshin kansantasavallan kansalaista on nostanut ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa kanteet päätöksistä, joilla heidän hakemuksensa kansainvälisestä suojelusta on hylätty ilmeisen perusteettomina sillä perusteella, että he tulevat turvallisesta alkuperämaasta. Kyseinen tuomioistuin selittää ennakkoratkaisupyynnöissä olevansa epävarma siitä, sopiiko kyseisen kolmannen maan määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi yhteen unionin oikeuden kanssa, pääasiallisesti siksi, että tällainen määrittäminen perustuu lainsäädäntötoimeen, että Italian lainsäätäjä ei ole ilmaissut tietolähteitään ja että kyseinen lainsäätäjä on säilyttänyt mahdollisuuden tällaiseen määrittämiseen, vaikka kyseinen kolmas maa ei välttämättä ole ”turvallinen” sen väestön tietyille ryhmille. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa tältä osin Italian ulkoasiainministeriön 3.5.2024 Bangladeshin kansantasavallasta laatimaan tietolomakkeeseen, jonka perusteella kyseinen valtio oli määritetty turvalliseksi alkuperämaaksi ennen asetuksen nro 158/2024 antamista ja jossa oli katsottu, että kyseistä kolmatta maata voitiin pitää turvallisena alkuperämaana vain jättämällä tietyt henkilöryhmät huomiotta.

40 Juuri tässä asiayhteydessä kansallinen tuomioistuin tiedustelee unionin tuomioistuimelta ensimmäisillä, toisilla ja neljänsillä kysymyksillään pääasiallisesti direktiivin 2013/32 useiden sellaisten säännösten tulkintaa, jotka koskevat turvallisen alkuperämaan käsitettä ja tällaisten maiden määrittämistä jäsenvaltioissa sekä tällaisen määrittämisen tuomioistuinvalvontaan sovellettavia menettelytapoja.

41 Mainitut kysymykset koskevat siis tosiasiallisesti pääasioiden ratkaisemisen kannalta merkityksellisten unionin oikeussääntöjen tulkintaa. Koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin vastaa pääasioita koskevien kansallisten oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen määrittämisestä, unionin tuomioistuimen tehtävänä ei ole tutkia niitä lähtökohtia, joihin mainitut kysymykset perustuvat.

42 Ennakkoratkaisupyynnöistä ilmenee lisäksi, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii kysymyksillään viime kädessä selvittämään, sopiiko Bangladeshin kansantasavallan määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi sellaisenaan yhteen unionin oikeuden kanssa, jotta turvallisen alkuperämaan käsitteen soveltamisesta johtuva turvallisuusolettama voidaan tarvittaessa sivuuttaa pääasioissa. Näin ollen sillä, ettei ole osoitettu, että LC ja CP kuuluvat johonkin niistä henkilöryhmistä, joiden osalta kyseinen maa ei kyseisen tuomioistuimen mielestä ole turvallinen alkuperämaa, ei ole vaikutusta mainittujen kysymysten tutkittavaksi ottamiseen.

43 Tästä seuraa, että ensimmäiset, toiset ja neljännet kysymykset on otettava tutkittavaksi.

Asiakysymys

Alustavat huomautukset

44 Aluksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen välille SEUT 267 artiklalla luodussa yhteistyömenettelyssä unionin tuomioistuimen tehtävänä on antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka perusteella kansallinen tuomioistuin voi ratkaista siinä vireillä olevan asian. Unionin

tuomioistuimen on tätä silmällä pitäen tarvittaessa muotoiltava sille esitetyt kysymykset uudelleen. Unionin tuomioistuin saattaa myös joutua ottamaan huomioon sellaisia unionin oikeussääntöjä, joihin kansallinen tuomioistuin ei ole ennakkoratkaisukysymyksessään viitannut (ks. tuomio 20.3.1986, Tissier, 35/85, EU:C:1986:143, 9 kohta ja tuomio 19.12.2024, Khan Yunis ja Baabda, C-123/23 ja C-202/23, EU:C:2024:1042, 63 kohta).

45 Se, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on muodollisesti rajoittanut kysymyksensä koskemaan vain unionin oikeuden joidenkin tiettyjen säännösten tai määräysten tulkintaa, ei estä unionin tuomioistuinta esittämästä sille kaikkia tulkintaan liittyviä seikkoja, jotka saattavat olla hyödyllisiä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen arvioidessa käsiteltävänään olevaa asiaa, poimimalla kaikista kyseisen tuomioistuimen esittämistä seikoista ja erityisesti ennakkoratkaisupyynnön perusteluista ne unionin oikeutta koskevat seikat, joita on syytä tulkita, kun otetaan huomioon riidan kohde (ks. tuomio 29.11.1978, Redmond, 83/78, EU:C:1978:214, 26 kohta ja tuomio 19.12.2024, Khan Yunis ja Baabda, C-123/23 ja C-202/23, EU:C:2024:1042, 64 kohta).

46 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksillään unionin tuomioistuimelta muun muassa direktiivin 2013/32 36–38 artiklan, luettuina perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, tulkintaa.

47 Ensinnäkin on muistutettava, että direktiivin 2013/32 36 artikla koskee turvallisen alkuperämaan käsitettä ja 37 artikla sitä, että jäsenvaltiot määrittelevät kolmansia maita turvallisiksi alkuperämaiksi.

48 Näissä artikloissa on otettu käyttöön erityinen tutkintajärjestelmä, jonka mukaisesti jäsenvaltiot voivat käsitellä kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset. Järjestelmä perustuu kumottavissa olevaan olettamaan riittävästä suojasta alkuperämaassa eli olettamaan, jonka hakija voi kumota, jos hän esittää henkilökohtaiseen tilanteeseensa liittyviä vakavia perusteita (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2018, A, C-404/17, EU:C:2018:588, 25 kohta ja tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

49 Tämän järjestelmän erityispiirteiden ansiosta jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 31 artiklan 8 kohdan b alakohdan mukaisesti sekä tutkintamenettelyn nopeuttamisesta että sen toimittamisesta rajalla tai kauttakulkualueilla direktiivin 43 artiklan mukaisesti (tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 48 kohta).

50 Lisäksi, kun turvallisesta alkuperämaasta peräisin olevan hakijan hakemus kansainvälisestä suojelusta on katsottu perusteettomaksi siltä osin kuin määrittävä viranomainen on todennut direktiivin 2013/32 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ettei hakija täytä edellytyksiä kansainvälisen suojelun saamiseksi direktiivin 2011/95 nojalla, jäsenvaltiot voivat myös direktiivin 2013/32 32 artiklan 2 kohdan nojalla katsoa, että tällainen hakemus on ilmeisen perusteeton, jos se on määritelty tällä tavoin kansallisessa lainsäädännössä (tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 49 kohta).

51 Yhtenä seurauksena henkilölle, jonka hakemus on hylätty turvallisen alkuperämaan käsitteen soveltamisen perusteella, on myös se, että – toisin kuin tavanomaisessa hylkäämistapauksessa – häneltä voidaan evätä oikeus jäädä sen jäsenvaltion alueelle, jossa hän on tehnyt tällaisen hakemuksen, odottamaan ratkaisua hakemuksen hylkäävään päätökseen kohdistamaansa

muutoksenhakuun, kuten direktiivin 2013/32 46 artiklan 5 ja 6 kohdan säännöksistä käy ilmi (tuomio 25.7.2018, A, C-404/17, EU:C:2018:588, 27 kohta ja tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 50 kohta).

52 Toiseksi on huomattava, että – toisin kuin direktiivin 2013/32 36 ja 37 artikla – sen 38 artikla ei koske turvallisen alkuperämaan käsitettä vaan turvallisen kolmannen maan käsitettä. Pääasiat koskevat kuitenkin ainoastaan turvallisen alkuperämaan käsitteen soveltamista. Niinpä nyt käsiteltävissä asioissa ei ole tarpeen lausua kyseisen direktiivin 38 artiklan tulkinnasta.

53 Kolmanneksi on todettava, että perusoikeuskirjan 47 artiklassa taattua oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin vastaa jäsenvaltioille direktiivin 2013/32 46 artiklan 1 kohdassa asetettu velvollisuus säätää kansainvälisen suojelun hakijoiden hyväksi tällaisesta tehokkaiden oikeussuojakeinojen käyttöä tuomioistuimessa koskevasta oikeudesta, jonka ulottuvuus määritellään kyseisen direktiivin 46 artiklan 3 kohdassa (ks. vastaavasti tuomio 19.3.2020, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompa), C-564/18, EU:C:2020:218, 60 kohta ja tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 85 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näin ollen myös tämä viimeksi mainittu säännös on otettava huomioon, vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei olekaan viitannut siihen kysymyksissään.

Ensimmäiset kysymykset

54 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisillä kysymyksillään pääasiallisesti, onko direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklaa sekä 46 artiklan 3 kohtaa, luettuina perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltio määrittää kolmansia maita turvallisiksi alkuperämaiksi lainsäädäntötoimella.

55 Kuten tämän tuomion 48 kohdassa muistutettiin, direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklassa on otettu käyttöön erityinen tutkintajärjestelmä, jonka mukaisesti jäsenvaltiot voivat käsitellä turvallisiksi alkuperämaiksi määritettyjen maiden kansalaisten tekemät hakemukset kansainvälisestä suojelusta.

56 Tätä varten direktiivin 37 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että ”jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa lainsäädäntöä, jonka mukaan jäsenvaltio voi [kyseisen direktiivin] liitteen I mukaisesti määrittää turvalliset alkuperämaat kansallisesti kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintaa varten”. Kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 36 kohdassa pääasiallisesti, kyseisen säännöksen eri kieliversioiden vertailusta ilmenee, että käsite ”lainsäädäntö” on ymmärrettävä laajassa merkityksessä siten, että se voi käsittää lait, asetukset tai hallintotoimet.

57 Vastaavasti unionin tuomioistuin on lisäksi katsonut, että voidakseen käyttää erityistä tutkintajärjestelmää ja turvallisen alkuperämaan käsitteeseen perustuvia menettelyjä koskevilla direktiivin 2013/32 säännöillä säädettyä kumottavissa olevaa olettamaa jäsenvaltioiden on täytynyt panna kyseiset säännöt kattavasti täytäntöön niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten osalta, jotka sen on annettava (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2018, A, C-404/17, EU:C:2018:588, 31 kohta).

58 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan direktiivin säännökset on pantava täytäntöön kiistattoman sitovasti ja niin konkreettisesti, täsmällisesti ja selvästi, että oikeusvarmuuden vaatimus täyttyy (tuomio 3.9.2020, Subdelegación del Gobierno en Barcelona (Pitkään oleskelleet kolmannen maan kansalaiset), C-503/19 ja C-592/19, EU:C:2020:629, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

59 Tässä yhteydessä kunkin jäsenvaltion on määritettävä turvalliset alkuperämaat direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklassa sekä sen liitteessä I olevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan, eli niiden on muun muassa hyväksyttävä luettelo kolmansista maista kyseisessä liitteessä I vahvistettujen kriteerien mukaan, annettava muut soveltamissäännöt ja yksityiskohtaiset säännöt, annettava luettelo turvallisista alkuperämaista tiedoksi komissiolle ja lisäksi tarkasteltava sitä uudelleen säännöllisin väliajoin (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2018, A, C-404/17, EU:C:2018:588, 28 kohta).

60 Näissä säännöksissä tai sitä paitsi missään muussakaan direktiivin 2013/32 säännöksessä ei kuitenkaan määritellä jäsenvaltioiden sitä viranomaista tai niitä viranomaisia, joiden tehtäväksi olisi annettava turvallisten alkuperämaiden määrittäminen kansallisella tasolla, eikä myöskään tätä varten asianmukaista oikeudellista välinettä.

61 Tältä osin on muistutettava, että SEUT 288 artiklan kolmannesta kohdasta ilmenee, että jäsenvaltioilla on pannessaan direktiiviä täytäntöön harkintavaltaa valita tavat ja keinot direktiivin täytäntöönpanon varmistamiseksi. Niinpä siltä osin kuin kyse on toimivaltaisten viranomaisten ja asianmukaisten oikeudellisten välineiden valinnasta kolmansien maiden määrittämiseksi kansallisella tasolla turvallisiksi alkuperämaiksi, mikään ei estä sitä, että jäsenvaltiossa päätetään antaa kansalliselle lainsäätäjälle vastuu turvallisten alkuperämaiden määrittämisestä lainsäädäntötoimella.

62 Tällainen jäsenvaltioiden harkintavalta direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklan täytäntöönpanossa ei kuitenkaan vaikuta mitenkään jokaista jäsenvaltiota koskevaan velvoitteeseen toteuttaa direktiivissä asetetun tavoitteen mukaisesti kaikki kyseisen direktiivin täyden vaikutuksen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet (ks. vastaavasti tuomio 10.4.1984, von Colson ja Kamann, 14/83, EU:C:1984:153, 15 kohta ja tuomio 31.3.2022, Lombard Lízing, C-472/20, EU:C:2022:242, 35 kohta).

63 Kyseinen harkintavalta ei etenkään vaikuta minkään kansallisen tuomioistuimen velvollisuuteen varmistaa direktiivin 2013/32 säännösten täysi vaikutus jättäen tarvittaessa omasta aloitteestaan soveltamatta kutakin kyseisen direktiivin sellaisten säännösten, joilla on välitön oikeusvaikutus, kanssa ristiriidassa olevan, myös myöhemmän, kansallisen lainsäädännön säännöstä ilman, että sen olisi pyydettävä tai odotettava, että kyseinen kansallisen lainsäädännön säännös ensin poistetaan lainsäädäntöteitse tai jollakin muulla perustuslain mukaisella keinolla (ks. vastaavasti tuomio 9.3.1978, Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49, 21 ja 24 kohta ja tuomio 28.1.2025, ASG 2, C-253/23, EU:C:2025:40, 90 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

64 Lisäksi on niin, että vaikka asiaa koskevien unionin sääntöjen puuttuessa menettelysäännöt sellaisia oikeussuojakeinoja varten, joilla turvataan unionin oikeusjärjestyksestä johdetut yksityisten oikeudet, on vahvistettava jäsenvaltioiden menettelyllisen itsemääräämisoikeuden periaatteen nojalla sisäisessä oikeusjärjestyksessä, kunhan vastaavuus- ja tehokkuusperiaatetta noudatetaan, jäsenvaltioiden vastuulla on kuitenkin varmistaa, että kussakin tapauksessa kunnioitetaan mainittujen oikeuksien tehokasta oikeussuojaa koskevaa oikeutta, sellaisena kuin

se on taattu perusoikeuskirjan 47 artiklassa, ja nyt käsiteltävien asioiden osalta kyseisen oikeuden ulottuvuutta täsmennetään direktiivin 2013/32 46 artiklassa (ks. vastaavasti tuomio 3.7.2025, Al Nasiria, C-610/23, EU:C:2025:514, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

65 Tästä seuraa, että se, miten jäsenvaltio valitsee toimivaltaisen viranomaisen ja oikeudellisen välineen, jolla turvalliset alkuperämaat määritetään kansallisella tasolla direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklan mukaisesti, ei voi vaikuttaa sille tämän direktiivin nojalla kuuluviin velvoitteisiin. Kunkin jäsenvaltion on siis muun muassa varmistettava, että kunnioitetaan tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevaa oikeutta, joka kyseisen direktiivin 46 artiklan 1 kohdassa tunnustetaan kansainvälisen suojelun hakijoille heidän hakemuksiaan koskevia päätöksiä vastaan ja jonka ulottuvuus määritellään direktiivin 46 artiklan 3 kohdassa.

66 Tältä osin unionin tuomioistuin on jo katsonut, että direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdan, luettuna perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, mukaan on niin, että kun kansallinen tuomioistuin on saanut käsiteltäväkseen muutoksenhaun päätöksestä, joka koskee siinä erityisessä tutkintajärjestelmässä käsiteltyä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta, jota sovelletaan direktiivin 37 artiklan mukaisesti turvallisiksi alkuperämaiksi määritetyistä kolmansista maista peräisin olevien hakijoiden tekemiin hakemuksiin, sen on mainitussa 46 artiklan 3 kohdassa asetetun kaikilta osin ja ex nunc suoritettavaa tutkintaa koskevan velvoitteen mukaisesti otettava asian aineiston sekä sille asian käsittelyssä ilmoitettujen seikkojen perusteella huomioon se, ettei tällaisen määrityksen aineellisia edellytyksiä, jotka on muotoiltu direktiivin liitteessä I, ole noudatettu (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 98 kohta).

67 On siis niin, että kun tämän tuomion 62 ja 63 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö otetaan huomioon, se, että jäsenvaltio on päättänyt määrittää turvalliset alkuperämaat lainsäädäntötoimella, ei voi olla omiaan estämään kansallista tuomioistuinta, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu tämän tuomion edellisessä kohdassa mainituin edellytyksin, tutkimasta vaikka vain liitännäisesti, täyttääkö kyseessä olevan kolmannen maan määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi direktiivin 2013/32 liitteessä I säädetyt tällaisen määrittämisen aineelliset edellytykset.

68 Ensimmäisiin kysymyksiin on vastattava edellä esitetyn perusteella, että direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklaa sekä 46 artiklan 3 kohtaa, luettuina perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että jäsenvaltio määrittää kolmansia maita turvallisiksi alkuperämaiksi lainsäädäntötoimella, kunhan tällaiseen määrittämiseen voidaan kohdistaa tuomioistuinvalvonta, joka koskee mainitun direktiivin liitteessä I säädettyjen kyseisen määrittämisen aineellisten edellytysten noudattamista ja jota voi harjoittaa kukin kansallinen tuomioistuin, jolta on haettu muutosta päätökseen kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta, joka on tutkittu turvallisiksi alkuperämaiksi määritetyistä kolmansista maista tulevien hakijoiden tekemiin hakemuksiin sovellettavan erityisjärjestelmän yhteydessä.

Toiset ja kolmannet kysymykset

69 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisilla ja kolmansilla kysymyksillään pääasiallisesti, onko direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklaa sekä 46 artiklan 3 kohtaa, luettuina perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, tulkittava siten, että yhtäältä jäsenvaltion, joka määrittää kolmannen maan turvalliseksi alkuperämaaksi, on mahdollistettava tutustuminen mainitun direktiivin 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin kyseisen määrittämisen perustana käytettyihin tietolähteisiin, ja toisaalta kansallinen tuomioistuin, jolta on haettu muutosta päätökseen

kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta, joka on käsitelty turvallisiksi alkuperämaiksi määritetyistä kolmansista maista tulevien hakijoiden tekemiin hakemuksiin sovellettavan erityisen tutkintajärjestelmän yhteydessä, voi selvittäessään, täyttääkö tällainen määrittäminen mainitun direktiivin liitteessä I säädetyt kyseisen määrittämisen aineelliset edellytykset, ottaa huomioon itse keräämänsä tiedot.

70 Direktiivin 2013/32 37 artiklan 3 kohdassa säädetään, että arvioinnin siitä, onko kolmas maa turvallinen alkuperämaa, on perustuttava useisiin tietolähteisiin ja erityisesti muilta jäsenvaltioilta, EASOn seuraajalta EUAA:lta, UNHCR:ltä, Euroopan neuvostolta sekä muilta alan keskeisiltä kansainvälisiltä järjestöiltä saatuihin tietoihin.

71 On totta, ettei kyseisessä säännöksessä eikä missään muussakaan direktiivin 2013/32 säännöksessä täsmennetä nimenomaisesti, että kansallisen viranomaisen, joka määrittää turvalliset alkuperämaat kansallisella tasolla, on mahdollistettava tutustuminen tällaisen määrittämisen perustana käyttämiinsä tietolähteisiin.

72 On kuitenkin ensinnäkin niin, että se, että jäsenvaltio määrittää kolmannen maan turvalliseksi alkuperämaaksi, johtaa siihen, että tästä maasta peräisin oleviin hakijoihin sovelletaan kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten erityistä tutkintajärjestelmää. Erityisesti on huomattava, että kyseinen tämän tuomion 48–51 kohdassa esitetty järjestelmä mahdollistaa sen, että jäsenvaltiot nopeuttavat kyseisten hakemusten tutkintamenettelyä, ja se perustuu sellaiseen kumottavissa olevaan olettamaan riittävästä suojasta alkuperämaassa, jonka hakija voi direktiivin 2013/32 36 artiklan 1 kohdan mukaan kumota, jos hän esittää henkilökohtaiseen tilanteeseensa liittyviä vakavia perusteita.

73 Kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 55 kohdassa, jotta hakijan mahdollisuus kumota tämä olettama olisi tehokas, hakijan on saatava tietää syyt, joiden vuoksi hänen alkuperämaansa oletetaan turvalliseksi. Niinpä kyseisellä hakijalla on tällä perusteella oltava mahdollisuus tutustua tietolähteisiin, joiden perusteella hänen alkuperämaansa on määritetty turvalliseksi alkuperämaaksi.

74 Toiseksi on korostettava, että direktiivin 2013/32 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan, luettuna yhdessä direktiivin 10 artiklan 3 kohdan b alakohdan kanssa, nojalla kansainvälisen suojelun hakijoilla on tutkintamenettelyn aikana mahdollisuus tutustua jäsenvaltioiden eri lähteistä, kuten EUAA:lta ja UNHCR:ltä sekä asiaankuuluvilta kansainvälisiltä ihmisoikeusjärjestöiltä, hankkimiin täsmällisiin ja ajantasaisiin tietoihin heidän alkuperämaissaan vallitsevasta yleisestä tilanteesta. Samoin kyseisen direktiivin 10 artiklan 4 kohdasta ilmenee, että kansallisilla tuomioistuimillakin on oltava oikeus tutustua yleistietoihin, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamisessa.

75 Nämä ovat tietolähteitä, jotka vastaavat niitä, joihin jäsenvaltiot voivat direktiivin 2013/32 37 artiklan 3 kohdan mukaan tukeutua määrittääkseen kolmannen maan turvalliseksi alkuperämaaksi.

76 Kolmanneksi on muistutettava, että direktiivin 2013/32 46 artiklan 1 kohdassa tunnustetaan kansainvälisen suojelun hakijoille oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa muutoksen hakemiseksi päätöksiin, jotka koskevat heidän tekemiään hakemuksia. Kyseisen direktiivin 46 artiklan 3 kohdassa määritellään tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden ulottuvuus säätämällä, että jäsenvaltioiden, joita direktiivi sitoo, on varmistettava, että tuomioistuin, jossa kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta annettu päätös on riitautettu, suorittaa ”sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen ex nunc -tutkimisen kaikilta

osin, mukaan lukien tarvittaessa kansainvälisen suojelun tarpeen tutkiminen direktiivin [2011/95] mukaisesti” (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 85 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

77 Lisäksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että direktiivin 2013/32 46 artiklassa tarkoitetun oikeussuojakeinon piirteet on määritettävä perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti, jossa toistetaan tehokasta tuomioistuimen antamaa oikeussuojaa koskeva periaate. Perusoikeuskirjan 47 artikla riittää itsessään, eikä sitä tarvitse täsmentää unionin oikeuden tai kansallisen oikeuden säännöksillä, jotta yksityiset saisivat oikeuden, johon he voivat vedota sellaisenaan. Toisin ei siis voi olla direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdan osalta, kun sitä tarkastellaan perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa (tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 86 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

78 Tästä näkökulmasta on ensinnäkin muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusoikeuskirjan 47 artiklassa, jonka valossa direktiivin 2013/32 46 artiklaa on tulkittava, taatun tuomioistuinvalvonnan tehokkuuden edellytyksenä on yhtäältä, että asianomainen voi saada tiedon häntä koskevan päätöksen perusteista joko suoraan päätöksestä itsestään tai ilmoituksella pyynnöstään, jotta hän voi puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko asian saattaminen toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista. Toisaalta tällä viimeksi mainitulla on oltava toimivalta vaatia kyseessä olevaa viranomaista ilmoittamaan nämä perusteet, jotta se kykenee täysimääräisesti harjoittamaan kyseessä olevaan kansalliseen päätökseen kohdistuvaa laillisuusvalvontaa (tuomio 4.6.2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, 53 kohta ja tuomio 29.7.2024, protectus, C-185/23, EU:C:2024:657, 79 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

79 Kun – kuten pääasioissa – hakemus kansainvälisestä suojelusta hylätään ilmeisen perusteettomana sillä perusteella, että hakija tulee direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklassa, luettuina yhdessä direktiivin liitteen I kanssa, tarkoitetusta turvallisesta alkuperämaasta, tällainen hylkäämisperuste on olennaisilta osiltaan päällekkäinen niiden perusteiden kanssa, joihin perustuu riittävää suojelua koskeva olettama, joka johtuu asianomaisen maan määrittämisestä turvalliseksi alkuperämaaksi.

80 Tämän tuomion 78 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö huomioon ottaen on siis katsottava, että oikeussuojan tehokkuus edellyttää, että niin asianomainen hakija kuin asiaa käsittelevä tuomioistuinkin voivat saada paitsi tiedon kyseisen hylkäämisen perusteista myös mahdollisuuden tutustua tietolähteisiin, joiden perusteella kyseessä oleva kolmas maa on määritetty turvalliseksi alkuperämaaksi.

81 Toiseksi unionin tuomioistuin on todennut tehokasta oikeussuojakeinoa koskevan oikeuden ulottuvuuden – sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdassa – osalta, että muotoilua ”jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehokkaat oikeussuojakeinot sisältävät sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen ex nunc -tutkimisen kaikilta osin” on tulkittava siten, että niiden on mainitun säännöksen nojalla mukautettava kansallista oikeuttaan siten, että siinä tarkoitettujen oikeussuojakeinojen käsittely käsittää kaikkien niiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen tutkinnan tuomioistuimessa, joiden avulla se kykenee arvioimaan käsiteltävänään olevan tapauksen ajantasaisesti (tuomio 25.7.2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, 110 kohta ja tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 87 kohta).

82 Todettakoon tämän osalta aluksi, että ilmaisu ”ex nunc” korostaa tuomioistuimen velvollisuutta suorittaa arviointi, jossa otetaan tarvittaessa huomioon sellaiset uudet seikat, jotka ovat tulleet ilmi vasta sen päätöksen tekemisen jälkeen, johon on haettu muutosta (tuomio 25.7.2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, 111 kohta; tuomio 29.7.2019, Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626, 52 kohta ja tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 88 kohta).

83 Toiseksi direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdassa käytetty adverbi ”kaikilta osin” vahvistaa sen, että tuomioistuimen on tutkittava sekä sellaiset seikat, jotka määrittävä viranomainen on ottanut tai jotka sen olisi pitänyt ottaa huomioon, että seikat, jotka ovat ilmenneet vasta mainitun viranomaisen päätöksen tekemisen jälkeen (tuomio 25.7.2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, 113 kohta; tuomio 29.7.2019, Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626, 52 kohta ja tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 89 kohta).

84 Todettakoon lopuksi, että lauseenosassa ”mukaan lukien tarvittaessa kansainvälisen suojelun tarpeen tutkiminen direktiivin [2011/95] mukaisesti” käytetty ilmaisu ”tarvittaessa” korostaa sitä, ettei tutkinnan, joka tuomioistuimella on velvollisuus suorittaa kaikilta osin ja ex nunc, tarvitse välttämättä kohdistua kansainvälisen suojelun tarvetta koskevaan asiakysymykseen vaan se voi siis kohdistua kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen menettelyllisiin näkökohtiin, joihin kuuluu kolmannen maan määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 90 ja 91 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

85 Kuten tämän tuomion 66 kohdassa mainitusta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdan, luettuna perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, mukaan on niin, että kun kansalliselta tuomioistuimelta on haettu muutosta päätökseen, joka koskee tämän tuomion 48 kohdassa mainitun erityisen tutkintajärjestelmän yhteydessä käsiteltyä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta, sen on mainitussa 46 artiklan 3 kohdassa asetetun kaikilta osin ja ex nunc suoritettavaa tutkintaa koskevan velvoitteen mukaisesti otettava asian aineiston sekä sille asian käsittelyssä ilmoitettujen seikkojen perusteella huomioon se, ettei tällaisen määrityksen aineellisia edellytyksiä, jotka on muotoiltu direktiivin liitteessä I, mahdollisesti ole noudatettu.

86 Direktiivin 2013/32 liitteessä I säädettyjen aineellisten edellytysten noudattamista koskevan tuomioistuinvalvonnan tehokkuus edellyttää, että asiaa käsittelevällä tuomioistuimella on mahdollisuus tutustua tietolähteisiin, joiden perusteella toimivaltainen kansallinen viranomainen on määrittänyt kyseessä olevan kolmannen maan turvalliseksi alkuperämaaksi. Tällainen tehokkuusvaatimus edellyttää myös sitä, että kyseinen tuomioistuin voi selvittää, täyttääkö kyseinen määrittäminen mainitun direktiivin liitteessä I säädetyt aineelliset edellytykset, ottamalla huomioon muita tietoja, joita se mahdollisesti on itse hankkinut, olivatpa ne peräisin julkisista lähteistä tai lähteistä, joiden esittämistä se on pyytänyt joltakin sen käsiteltävänä olevan asian asianosaiselta, kunhan yhtäältä se on varmistunut kyseisten tietojen luotettavuudesta ja toisaalta asianosaisilla on kontradiktorisen periaatteen mukaisesti tilaisuus esittää huomautuksensa näistä tiedoista.

87 Tästä seuraa, että jäsenvaltioiden on direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdan nojalla mukautettava kansallista oikeuttaan siten, että taataan riittävä ja asianmukainen pääsy tietolähteisiin, joihin ne ovat tukeutuneet turvallisten alkuperämaiden määrittämiseksi. Tällä pääsyllä on mahdollistettava, että tällaisesta maasta peräisin oleva kansainvälisen suojelun hakija

ja kansallinen tuomioistuin, jolta on haettu muutosta päätökseen kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta, voivat tutustua tehokkaasti kyseisiin tietolähteisiin tämän tuomion 78 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti.

88 Toisiin ja kolmansiin kysymyksiin on vastattava edellä esitetyn perusteella, että direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklaa sekä 46 artiklan 3 kohtaa, luettuina perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että

– jäsenvaltion, joka määrittää kolmannen maan turvalliseksi alkuperämaaksi, on taattava kyseisen direktiivin 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin tietolähteisiin, joihin tällainen määrittäminen perustuu, riittävä ja asianmukainen pääsy, jonka on yhtäältä mahdollistettava se, että asianomainen kyseisestä kolmannesta maasta peräisin oleva kansainvälisen suojelun hakija puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko asian saattaminen toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista, ja toisaalta mahdollistettava se, että tämä tuomioistuin harjoittaa kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta tehtyä päätöstä koskevaa valvontaa

– kansallinen tuomioistuin, jolta on haettu muutosta päätökseen kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta, joka on käsitelty turvallisiksi alkuperämaiksi määritetyistä kolmansista maista tulevien hakijoiden tekemiin hakemuksiin sovellettavan erityisen tutkintajärjestelmän yhteydessä, voi selvittäessään, vaikka vain liitännäisesti, täyttääkö tällainen määrittäminen mainitun direktiivin liitteessä I säädetyt kyseisen määrittämisen aineelliset edellytykset, ottaa huomioon itse hankkimansa tiedot, kunhan se yhtäältä varmistuu näiden tietojen luotettavuudesta ja toisaalta takaa oikeusriidan asianosaisille kontradiktorisen periaatteen noudattamisen.

Neljännet kysymykset

89 Aluksi on korostettava, että neljännet kysymykset eivät koske valvontaa, jota ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kohdistettava direktiivin 2013/32 36 artiklan 1 kohdan – jossa säädetään riittävää suojaa alkuperämaassa koskevan olettaman kumoamisesta, jos hakija esittää henkilökohtaiseen tilanteeseensa liittyviä vakavia perusteita – säännösten täytäntöönpanoon. Mainitut kysymykset koskevat yksinomaan valvontaa, jota kyseisen tuomioistuimen on kohdistettava hakijan alkuperämaana olevan kolmannen maan määrittämiseen sellaisenaan turvalliseksi alkuperämaaksi kyseisen direktiivin 37 artiklan mukaisesti.

90 Niinpä on katsottava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee neljänsillä kysymyksillään pääasiallisesti, onko direktiivin 2013/32 37 artiklaa, luettuna yhdessä tämän direktiivin liitteen I kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että jäsenvaltio määrittää turvalliseksi alkuperämaaksi kolmannen maan, joka ei tiettyjen henkilöryhmien osalta täytä mainitun direktiivin liitteessä I säädettyjä kyseisen määrittämisen aineellisia edellytyksiä.

91 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon sen sanamuoto, sen asiayhteys ja sen säännöstön tavoitteet, jonka osa säännös tai määräys on (tuomio 17.11.1983, Merck, 292/82, EU:C:1983:335, 12 kohta ja tuomio 6.7.2023, Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Törkeän rikoksen tehnyt pakolainen), C-8/22, EU:C:2023:542, 29 kohta).

92 Ensinnäkin direktiivin 2013/32 37 artiklan, joka otsikkonsa mukaan koskee kolmansien maiden kansallista määrittämistä turvallisiksi alkuperämaiksi, sanamuodosta on todettava, että siinä viitataan useaan otteeseen ilmaisuihin ”maa” ja ”kolmas maa”. Mikään tämän säännöksen sanamuodossa ei viittaa siihen, että tällaista määrittämistä varten kyseiset ilmaisut voitaisiin ymmärtää siten, että niillä tarkoitetaan ainoastaan osaa, mahdollisesti enemmistöä, asianomaisen kolmannen maan väestöstä muttei muuta osaa tästä väestöstä tai tiettyjä henkilöryhmiä.

93 Toiseksi direktiivin 2013/32 37 artiklan asiayhteyden osalta tästä artiklasta ilmenee ensinnäkin, että jäsenvaltiot voivat määrittää turvallisia alkuperämaita direktiivin liitteen I mukaisesti. Mainitun artiklan sanamuodon tavoin kyseisessä liitteessä säädetyissä kriteereissäkään ei kuitenkaan viitata mitenkään siihen, että jäsenvaltiot voisivat vapaasti määrittää kolmannen maan turvalliseksi alkuperämaaksi silloin, jos liitteessä I säädetyt aineelliset kriteerit eivät täyty kyseisen maan väestön tiettyjen henkilöryhmien osalta.

94 Kyseisen liitteen sanamuodon mukaan kolmannen maan määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi riippuu päinvastoin mahdollisuudesta osoittaa, että maassa ei ”yleisesti” eikä ”jatkuvasti” esiinny vainoa eikä kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista eikä kansainvälisen tai kansallisen aseellisen selkkauksen aiheuttamaa mielivaltaisen väkivallan uhkaa.

95 Tältä osin on totta, että direktiivin 2013/32 liitteen I kieliversiot poikkeavat toisistaan. Niinpä ainoastaan kyseisen liitteen ranskankielisessä versiossa käytetään adverbiä ”uniformément”. Muut kyseisen liitteen kieliversiot, kuten versiot bulgariaksi (”за всеки отделен случай”), espanjaksi (”sistemática”), tšekiksi (”soustavně”), tanskaksi (”til stadighed”), saksaksi (”durchgängig”), viroksi (”järjekindlat”), kreikaksi (”μόνιμα”), englanniksi (”consistently”), kroatiaksi (”trajno”), italiaksi (”costantemente”), latviaksi (”konsekventi”), liettuaksi (”sistemingai”), unkariksi (”következetesen”), maltaksi (”konsistentement”), hollanniksi (”duurzame”), puolaksi (”konsekwentnie”), portugaliksi (”sistemático”), romaniaksi (”consecvent”), slovakiksi (”sústavne”), sloveeniksi (”redno”), suomeksi (”jatkuvasti”) ja ruotsiksi (”genomgående”), vastaavat sellaisia ilmauksia kuin ”johdonmukaisesti”, ”systemaattisesti”, ”pysyvästi”, ”jatkuvasti” tai ”yhtäjaksoisesti”.

96 Näistä semanttisista eroista huolimatta kaikki ilmaisut viittaavat kuitenkin muuttumattomuuden käsitteeseen. Ne viittaavat siis tilanteessa, jossa direktiivin 2013/32 37 artiklassa tai liitteessä I ei mitenkään viitata osaan asianomaisen kolmannen maan väestöstä, siihen, että kyseisessä liitteessä tarkoitettujen edellytysten on täytyttävä asianomaisen kolmannen maan koko väestön osalta, jotta kyseinen maa voidaan määrittää turvalliseksi alkuperämaaksi. Ne ilmentävät siten unionin lainsäätäjän valintaa asettaa turvallisen alkuperämaan määrittämisen edellytykseksi se, että kolmas maa on yleisesti turvallinen koko väestölleen eikä vain osalle siitä.

97 Lisäksi on niin, että yleisesti koko väestölleen turvallisessa maassakaan ei ole olemassa mitään ehdotonta taetta turvallisuudesta jokaisen yksilön osalta. Juuri tästä syystä unionin lainsäätäjä on säätänyt direktiivin 2013/32 36 artiklan 1 kohdassa, luettuna direktiivin johdanto-osan 40 ja 42 perustelukappaleen valossa, jokaisen turvalliseksi alkuperämaaksi määritetystä maasta peräisin olevan kansainvälisen suojelun hakijan mahdollisuudesta kumota kyseinen kumottavissa oleva olettama riittävästä suojasta esittämällä henkilökohtaiseen tilanteeseensa liittyviä vakavia perusteita.

98 Toiseksi direktiivin 2013/32 24 artiklaa koskevasta argumentista on korostettava, että tämä artikla, joka otsikkonsa mukaan koskee ”erityisiä menettelyllisiä takeita tarvitsev[ia] hakij[oita]”, ei liity mitenkään kyseisen direktiivin 37 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettuun kolmannen maan määrittämiseen ”turvalliseksi alkuperämaaksi”.

99 Kolmanneksi on huomattava, kuten tämän tuomion 48–51 kohdassa todettiin, että se, että jäsenvaltio määrittää kolmansia maita turvallisiksi alkuperämaiksi, tekee mahdolliseksi käsitellä kyseisistä kolmansista maista tulevien hakijoiden hakemukset kansainvälisestä suojelusta erityisessä tutkintajärjestelmässä, jolla on poikkeusluonne.

100 Tältä osin direktiivin 2013/32 37 artiklan tulkinta siten, että siinä sallitaan kolmannen maan määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi, vaikka kyseinen maa ei tiettyjen henkilöryhmien osalta täyttäisikään mainitun direktiivin liitteessä I säädettyjä aineellisia edellytyksiä, laajentaisi kyseisen erityisen tutkintajärjestelmän soveltamisalaa. Koska tällaiselle tulkinnalle ei löydy mitään tukea kyseisen 37 artiklan sanamuodosta eikä laajemminkaan kyseisestä direktiivistä, kyseisen mahdollisuuden tunnustamisella jätettäisiin huomiotta se, että poikkeussäännöksiä on tulkittava suppeasti (ks. vastaavasti tuomio 5.3.2015, komissio v. Luxemburg, C-502/13, EU:C:2015:143, 61 kohta ja tuomio 8.2.2024, Saksan liittotasavalta (Myöhemmän hakemuksen tutkittavaksi ottaminen), C-216/22, EU:C:2024:122, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

101 Kolmanneksi direktiivin 2013/32 tavoitteista on muistutettava, että sen lisäksi, että mainitun direktiivin yleisenä tavoitteena on yhteisten menettelysääntöjen käyttöön ottaminen, sillä tähdätään, kuten muun muassa sen johdanto-osan 18 perustelukappaleesta käy ilmi, erityisesti siihen, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ”ratkaistaan mahdollisimman nopeasti, tämän kuitenkaan rajoittamatta asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan suorittamista” (tuomio 25.7.2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, 109 kohta ja tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 78 kohta).

102 Tätä silmällä pitäen direktiivin johdanto-osan 20 perustelukappaleessa todetaan, että tarkasti määritellyissä olosuhteissa, muun muassa, kun hakemus on todennäköisesti perusteeton, jäsenvaltioiden olisi voitava nopeuttaa tutkintamenettelyä erityisesti soveltamalla tiettyihin menettelyn vaiheisiin lyhyempiä mutta kohtuullisia aikarajoja, tämän kuitenkaan rajoittamatta hakemuksen asianmukaista ja perusteellista tutkintaa ja tämän direktiivin mukaisten perusperiaatteiden ja takeiden tehokasta saatavuutta hakijan kannalta (tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 79 kohta).

103 Siksi – kuten tämän tuomion 48–51 kohdassa tuotiin esiin – jäsenvaltio voi käsitellä turvalliseksi alkuperämaaksi määrittämästään kolmannesta maasta peräisin olevien hakijoiden kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset erityisessä tutkintajärjestelmässä, jonka nojalla tällaisten hakemusten tutkintamenettelyä voidaan muun muassa nopeuttaa (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 80 kohta).

104 Kuten edellä tämän tuomion 101 kohdassa todettiin, on niin, että koska unionin lainsäätäjän tarkoituksena on ollut taata direktiivillä 2013/32 kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten osalta tutkinta, joka on sekä nopea että perusteellinen, sen tehtävänä on sille kuuluvan harkintavallan puitteissa kansainvälisen suojelun myöntämistä ja poistamista koskevien yhteisten menettelyjen käyttöön ottamista varten punnita näitä kahta päämäärää keskenään vahvistaessaan

edellytyksiä, joiden täyttyessä jäsenvaltiot voivat määrittää kolmannen maan turvalliseksi alkuperämaaksi (tuomio 4.10.2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, EU:C:2024:841, 81 kohta).

105 Niinpä se, ettei unionin lainsäätäjä ole tässä direktiivissä säätänyt jäsenvaltioiden mahdollisuudesta sulkea henkilöryhmiä kyseisen määrittämisen ulkopuolelle, ilmentää mainittua punnintaa ja kyseisen lainsäätäjän valintaa asettaa etusijalle sellaisten kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten perusteellinen tutkinta, joita tehneiden hakijoiden alkuperämaa ei koko väestönsä osalta täytä direktiivin liitteessä I säädettyjä aineellisia edellytyksiä.

106 Asetuksen 2024/1348, jonka 78 artiklalla direktiivi 2013/32 kumotaan 12.6.2026 alkavin vaikutuksin, 61 artiklan 2 kohdassa otetaan kyllä mainittu mahdollisuus käyttöön, kun siinä säädetään, että kolmas maa voidaan sekä unionin että jäsenvaltion tasolla määritellä turvalliseksi alkuperämaaksi jättämällä määritelmän ulkopuolelle selvästi yksilöitävissä olevat henkilöryhmät, mutta kyse on unionin lainsäätäjälle kuuluvasta oikeudesta tarkastella kyseistä valintaansa uudestaan tekemällä uusi intressivertailu.

107 Tässä asiayhteydessä on myös korostettava, että on unionin lainsäätäjän asiana valita ajankohta, josta alkaen asetuksen 2024/1348 61 artiklan 2 kohdan kaltainen uusi säännös tulee sovellettavaksi, ja se on tehnyt tällaisen valinnan kyseisen asetuksen 79 artiklan 2 ja 3 kohdassa. Lisäksi se voi vapaasti muuttaa kyseistä valintaansa muuttamalla tätä viimeksi mainittua artiklaa, mitä komissio sitä paitsi on ehdottanut. Niinpä asetuksen 2024/1348 muuttamisesta annettavaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi 16.4.2025 annetun komission ehdotuksen (COM(2025) 186 final) 1 artiklan 2 kohdassa säädetään asetuksen 2024/1348 79 artiklan 2 ja 3 kohdan muuttamisesta muun muassa asetuksen 61 artiklan 2 kohdan soveltamisen aikaistamiseksi.

108 On siis katsottava, että kun tämän tuomion 66 ja 85 kohdassa mainitut vaatimukset otetaan huomioon ja koska pääasioihin sovelletaan direktiivin 2013/32 37 artiklaa eikä asetuksen 2024/1348 61 artiklan 2 kohtaa, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on kyseisen direktiivin 46 artiklan 3 kohdan, luettuna perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, mukaisesti selvitettävä asiakirja-aineistoon sisältyvien seikkojen ja sen tietoon siinä käydyn menettelyn yhteydessä saatettujen seikkojen perusteella, täyttääkö se, että Bangladeshin kansantasavalta määritetään turvalliseksi alkuperämaaksi asetuksen nro 25/2008 2 bis §:n 1 momentissa tämän säännöksen tultua muutetuksi asetuksella nro 158/2024, mainitun direktiivin liitteessä I säädetyt tällaisen määrittämisen aineelliset edellytykset kyseisen kolmannen maan koko väestön osalta.

109 Neljänsiin kysymyksiin on vastattava edellä esitetyn perusteella, että direktiivin 2013/32 37 artiklaa, luettuna yhdessä tämän direktiivin liitteen I kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että jäsenvaltio määrittää turvalliseksi alkuperämaaksi kolmannen maan, joka ei tiettyjen henkilöryhmien osalta täytä mainitun direktiivin liitteessä I säädettyjä kyseisen määrittämisen aineellisia edellytyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

110 Pääasioiden asianosaisten osalta asioiden käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevien asioiden käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asiat seuraavasti:

1) **Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 36 ja 37 artiklaa sekä 46 artiklan 3 kohtaa, luettuina Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa,**

   on tulkittava siten, että

   ne eivät ole esteenä sille, että jäsenvaltio määrittää kolmansia maita turvallisiksi alkuperämaiksi lainsäädäntötoimella, kunhan tällaiseen määrittämiseen voidaan kohdistaa tuomioistuinvalvonta, joka koskee mainitun direktiivin liitteessä I säädettyjen kyseisen määrittämisen aineellisten edellytysten noudattamista ja jota voi harjoittaa kukin kansallinen tuomioistuin, jolta on haettu muutosta päätökseen kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta, joka on tutkittu turvallisiksi alkuperämaiksi määritetyistä kolmansista maista tulevien hakijoiden tekemiin hakemuksiin sovellettavan erityisjärjestelmän yhteydessä.

2) **Direktiivin 2013/32 36 ja 37 artiklaa sekä 46 artiklan 3 kohtaa, luettuina perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa,**

   on tulkittava siten, että

   – **jäsenvaltion, joka määrittää kolmannen maan turvalliseksi alkuperämaaksi, on taattava kyseisen direktiivin 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin tietolähteisiin, joihin tällainen määrittäminen perustuu, riittävä ja asianmukainen pääsy, jonka on yhtäältä mahdollistettava se, että asianomainen kyseisestä kolmannesta maasta peräisin oleva kansainvälisen suojelun hakija puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko asian saattaminen toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista, ja toisaalta mahdollistettava se, että tämä tuomioistuin harjoittaa kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta tehtyä päätöstä koskevaa valvontaa**

   – **kansallinen tuomioistuin, jolta on haettu muutosta päätökseen kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta, joka on käsitelty turvallisiksi alkuperämaiksi määritetyistä kolmansista maista tulevien hakijoiden tekemiin hakemuksiin sovellettavan erityisen tutkintajärjestelmän yhteydessä, voi selvittäessään, vaikka vain liitännäisesti, täyttääkö tällainen määrittäminen mainitun direktiivin liitteessä I säädetyt kyseisen määrittämisen aineelliset edellytykset, ottaa huomioon itse hankkimansa tiedot, kunhan se yhtäältä varmistuu näiden tietojen luotettavuudesta ja toisaalta takaa oikeusriidan asianosaisille kontradiktorisen periaatteen noudattamisen.**

3) Direktiivin 2013/32 37 artiklaa, luettuna yhdessä tämän direktiivin liitteen I kanssa,

on tulkittava siten, että

se on esteenä sille, että jäsenvaltio määrittää turvalliseksi alkuperämaaksi kolmannen maan, joka ei tiettyjen henkilöryhmien osalta täytä mainitun direktiivin liitteessä I säädettyjä kyseisen määrittämisen aineellisia edellytyksiä.

Allekirjoitukset